

БЛЕНІЕ-ТО И КАТО СЕ ОТБОРИХЪ ПЛЪТНИ-
ТЪ БРЪГА, И СЪПРЪГЪ-А И КАТО И СЕ ПРЕД-
СТАВИ, КОЙ-ТО ДЪРЖЕШЕ ПРЕЛЮБЕЗНО ТО СИ
ДЪТЕНЦЕ, ОТИВАШЕ КЪМЪ НЕЯ. « СЪ-
ПРЪЖЕ, МОЙ! ЧАДО МОЕ! » ТОВА БЪШЕ СИЧ-
КОТО, КОЕТО МОЖЕ ДА ПРОИЗНЕСЕ. ТА ЩЕ-
ШЕ ДА ПАДНИ, АКО НЕБЪШЕ ЯЗЪ ПОДКРЪ-
ПНАЗЪ КНЯЗЪ-А, И АКО НЕБЪШЕ ЯЗЪ ПРИТЪ-
ГНАЗЪ КЪМЪ НЕГО СИ. ДИНОГО БРЕМЕ СТОЛ
СЛАВНА, И НЕМОЖИШЕ ДА ПРОИЗНЕСЕ ЕДИНЪ
РЕЧЪ. ТА ПРОДЛЮВАШЕ РАДОСТНИ СЛАЗЫ ТЪ
БРЪХЪ ЛИЦЕ ТО НА СЫНА СИ, ТЪ БРЪХЪ СЪ-
ПРЪГА СИ. НАЙ ПОДИРУ РЕЧЕ. » СЕГА БЕКИ
« ШЕ ДА СМРА БЕЗЪ СЪЗРЪКЪ, ЗАЩОТО МИ
« Е ДОСТА, ЧЕ ДОЧАКАХЪ ВЪ ЕДИНЪ МИНУ-
« ТЪ ТОЛКОЗИ РАДОСТЬ. КОЛКО СЪ ЧЪ-
« ДЕСНЫ ПЛЪТИРА-ТА НА БОЖІЙ ПРОМЫ-
« СЛЪ! НЕОТМЕННИЙ МИ СЪПРЪЖЕ, АЗЪ СЕ
« СТРАХЪВАХЪ, ДА ДОДА ДА ТА ПОСРЪ-
« ЩНА БЕЗЪ НЕБЖНОТО СИ ДЪТЕНЦЕ ГЕН-
« РИХЪ, А ТО СЕГА ТЫ СЪЩІЙ МИГО ПРИКО-